

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน และความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานระดับปฏิบัติการ กรณีศึกษา: บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) โรงงานสระบุรี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาถึงระดับการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน ระดับความผูกพันต่อองค์กร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน และความผูกพันต่อองค์กรในภาพรวมและในด้านย่อย และสร้างสมการพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์กรจากการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านต่างๆ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) โรงงานสระบุรี จำนวน 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน จำนวน 64 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .936 และส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดความผูกพันต่อองค์กร จำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .726 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า

1. พนักงานระดับปฏิบัติการมีระดับความผูกพันต่อองค์กรโดยรวมในระดับปานกลาง ความผูกพันต่อองค์กรด้านจิตใจในระดับสูง ด้านการคงอยู่ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านบรรทัดฐานในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ
 2. พนักงานระดับปฏิบัติการมีระดับการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุน และด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับสูง ด้านการได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ด้านการได้รับทรัพยากร ด้านการส่งเสริมให้เพิ่มพูนความสามารถและทักษะ และ ด้านการได้รับรางวัลและจดจำในความสามารถ อยู่ในระดับปานกลาง
 3. การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .194
- 3.1 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านการได้รับความช่วยเหลือไม่มี ความสัมพันธ์ กับความผูกพันต่อองค์กรโดยรวม

3.2 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .242

3.3 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านการได้รับทรัพยากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .151

3.4 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านการได้รับความก้าวหน้าไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การโดยรวม

3.5 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านการส่งเสริมให้เพิ่มพูนความสามารถและทักษะไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การโดยรวม

3.6 การรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านการได้รับรางวัลและการจดจำในความสามารถมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .249

4. ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การโดยรวมมี 3 ตัวแปร คือ การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านการได้รับรางวัลและจดจำในความสามารถ ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร และด้านการส่งเสริมให้เพิ่มพูนความสามารถ โดยมีอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 10.4

4.1 ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การด้านจิตใจมี 3 ตัวแปร คือ การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร ด้านการได้รับรางวัลและการจดจำในความสามารถ และด้านการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุน โดยมีอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 25.3

4.2 ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การด้านบรรทัดฐานมี 4 ตัวแปร คือ การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานด้านการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุน ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร ด้านการได้รับรางวัลและการจดจำในความสามารถ และด้านการได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยมีอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 8.3

ผลการศึกษาที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายขององค์การและวิธีการต่างๆ ในการปรับปรุงการเสริมสร้างพลังอำนาจในองค์การและเพิ่มความผูกพันต่อองค์การของพนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพขององค์การเพิ่มขึ้น